

distorsionar i inclús fer més mal que bé. Volem fer esta anàlisi global, valorar les possibilitats legislatives per apropar el sistema tributari valencià a les necessitats del finançament de les obligacions que té La Generalitat. Tot això sota l'ideari d'un sistema tributari progressiu, inspirat en una major descentralització fiscal.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor conseller.

(Inoïble) ... quan vullga.

El senyor Woodward Poch:

Sí, muchas gracias, señor *conseller*.

Bueno, yo lo único que veo aquí al final es que, por desgracia, los ciudadanos de la Comunidad Valenciana somos los terceros, al menos en las rentas más bajas, que pagamos más impuestos en el tramo autonómico, por mucho que me haya querido decir todo lo que me ha querido decir. Entonces, yo le rogaría que estudiara bien. Cuando tenga esos estudios, poder bajar los tramos para la gente más necesitada, en este caso los que tienen las rentas más bajas.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias.

Sí, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Té raó vosté. Té raó vosté, i en això estem, i per això anem a treballar, perquè ja li he avançat que el nostre criteri és eixe. Però també he de dir una altra cosa. En temes de deduccions no és així. En temes de deduccions, com sap vosté, se n'apliquen setze, exclusivament a contribuents de rendes baixes i mitjanes, requerint que el conjunt de bases liquidables de beneficiari no supere els 25.000 euros. Estes deduccions atenen realitats personals i familiars diverses que impliquen una necessitat econòmica incrementada respectes a d'altres persones que, amb un mateix nivell de renda, no tenen estes circumstàncies.

Em referixc a: naixement, adopcions i acolliment familiar. Famílies nombroses. Conciliació del treball amb la vida familiar. Contribuents discapacitats. Conviure amb ascendents majors de setanta-cinc anys o majors de seixanta-cinc, si són discapacitats o tenen algun grau de minusvàlua. Primera adquisició o lloguer també d'habitatge habitual. Les deduccions ultrapassen en quasi tots els casos els 150 euros i poden tindre una incidència més gran encara que abaixar la càrrega fiscal d'una reducció de cinc a deu punts percentuals en el tipus de gravamen de les rendes baixes.

Vaig a posar-li un exemple: pensem que sobre una quota líquida, per exemple, 300 euros, una rebaixa de deu punts percentuals suposaria 30 euros. A banda que per aquesta via atenem circumstàncies personals concretes i no només el fet que la renda siga més o menys baixa. És a dir, baixa i, a més, circumstàncies personals concretes.

També vull recordar-li, per acabar, a la seua senyoria, l'esforç fet per aquest govern, en tractar d'afavorir les persones amb circumstàncies socials difícils, com ara la dependència, per exemple, la necessitat freqüent de medicines, o la precarietat familiar, en el cas de fills de dones víctimes de la violència de gènere. Casos tots ells en els quals hem limitat o reduït les taxes i els copagaments que fins ara se'ls aplicaven. Per donar una dada: el decret que es va aprovar a primer de gener per deixar de pagar el copagament farmacèutic beneficiarà 910.000 pensionistes de la seguretats social amb rendes inferiors a 18.000 euros.

En definitiva, és i serà prioritat d'este govern el compromís social amb les persones menys afavorides. I en la mesura de les nostres possibilitats, i ho diu el conseller d'hisenda, cada dia farem de la nostra terra un lloc millor per a conviure, emprant totes les eines que estiguen al nostre abast.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

I a continuació, la pregunta 240 que formularà l'il·lustre diputat senyor Alberto García, del Grup Parlamentari Ciudadanos, sobre la figura de l'assistent personal, corresponent la resposta a la vicepresidenta del Consell. Quan vullga, senyor García.

El senyor García Salvador:

Hola, bona vesprada.

Mire, senyora vicepresidenta, anem a parlar de la figura de l'assistent personal. L'article 19 de la Llei 39/2006, la llei d'autonomia personal i atenció a la dependència, fa referència a la figura de l'assistent personal, una figura que ha de ser capaç de facilitar l'accés a l'educació, al treball, a una vida més autònoma, en definitiva, d'estes persones dependents. Igualment, l'ordre autonòmic 21/2012, en l'article 15, parla de «requisitos subjetivos para obtener el derecho a la prestación económica de asistencia personal». Val.

Hem de mencionar també que esta figura de l'assistent personal està sent desenvolupada amb èxit en zones com el País Basc, en Madrid, en Catalunya, i és també una de les exigències d'organitzacions com el Cermi i gent del món de la dependència per a la Comunitat Valenciana. És a dir, sembla que *a priori* eixa figura existeix, però n'hi han dubtes si està desenvolupada, si s'aplica i si té algun tipus de pressupost. Aleshores, la pregunta és si el Consell va a posar en marxa la figura de l'assistent personal.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Senyora vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor García, per la pregunta.

Efectivament, sí, senyoria, volem desenvolupar esta figura. Tenim la voluntat de desenvolupar-la, a més, perquè afavoreix un model d'autonomia enfront del model de dependència. Com vosté molt bé sap, este govern el que ha posat en marxa amb el canvi del sistema de dependència és precisament, enfront d'un sistema que primava la dependència, que primava les grans residències, que primava precisament el negoci, enfront del benestar i l'autonomia, nosaltres el que volem és capgirar completament eixa situació. Més autonomia, menys dependència, de manera que les persones puguen estar el temps major que puguen estar en el seu entorn, familiar, afectiu, en el seu entorn segur, amb eixes figures com els assistents personals, o en vivendes tutelades, en un segon terme, quan no poden estar atesos en sa casa, o en centres de dia, o en recursos diürns. I quan ja no siga possible que se mantinguen amb recursos de més autonomia, aleshores ja passar a recursos de residència permanent.

Dir-li una xifra perquè vosté es faça una idea. Des de l'Ordre 5/2011, a la qual vosté ha fet referència, de 6 de juny, que regula precisament la figura de l'assistent personal, només han estat quatre les persones beneficiàries d'este recurs. Des de 2011, val? Aleshores, com li dic, nosaltres en este canvi de rumb volem ficar en marxa esta figura, però també és cert que la situació en la qual ens hem trobat fa que estiguem centrant els esforços en este moment sobretot que la gent que està fora del sistema entre al sistema, i després desenvolupar els recursos més personalitzats, més individualitzats, com este, que exigixen que primer les persones estiguen en el sistema. Perquè el que no està en el sistema no pot ni tindre un assistent personal, ni cap altre recurs.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor García. Quan vullga.

El senyor García Salvador:

Bé, en part ja m'ha contestat vosté a la segona pregunta que anava a fer-li ara. Però volia saber si em podia dir si van a modificar el protocol intern de concessió del que és l'assistent personal. És cert que el protocol intern que ve de l'època del Partit Popular l'únic que ha procurat és que són quatre

persones, em pense, en tota la Comunitat Valenciana, com vosté explica que són les que estan treballant com a assistent personal. Vostés van a modificar este protocol intern? Perquè este protocol intern el que està clar és que en cap moment està intentant assolir el que és l'esperit de la llei. Saber si definitivament van a canviar eixe protocol.

La senyora vicepresidenta primera:

Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Nosaltres estem en estudi, ara, també dels canvis interns de requisits que es tenen en compte a l'hora d'establir este tipus de recursos. Però sobretot a mi em pareix més valuós participar-li –bé, vosté ja ho sap perquè ho hem parlat– que estem en l'elaboració també de la nova llei de servicis socials. Nosaltres tenim una llei de servicis socials que és anterior a la llei de dependència, i per tant eixa llei ha d'adaptar-se al nou marc normatiu i a les noves realitats que ha introduït la mateixa llei 39/2006. I en eixe sentit, crec és molt important les aportacions que esta nova llei farà perquè este sistema d'autonomia prime sobre el sistema de dependència.

No obstant això, també recordar-li, de les decisions que s'han pres en els últims mesos, s'ha ampliat en 90 milions les ajudes a la dependència, la qual cosa, el programa 313.70, en la línia S7127000, compta amb 239 milions. Com dic, un increment de 90 milions, un 60% més del que tenia per a també atendre figures com esta, en casos concrets, com sap vosté, de gran dependència, on la persona té activitat educativa o activitat laboral, que eixa persona de suport, eixe assistent personal, pugua ser un recurs que tinguen les persones amb gran dependència al seu abast.

També sap que a través de la llei de mesures fiscals hem incrementat les ajudes a cuidadors no professionals, als màxims. Hem incrementat també les prestacions vinculades al servei, al màxim legal establert per la normativa estatal. I també hem fet compatibles determinades ajudes que abans, en les regulacions de l'antic govern del Partit Popular, no era possible compatibilitzar. Això permetrà també que les persones en situació de dependència puguen accedir a més recursos d'autonomia personal i esperem també poder desenvolupar amb força sobretot quan hàgem atés allò urgent, començar a atendre també allò important, perquè sens dubte la figura de l'assistent personal és una peça clau per afavorir l'autonomia personal de les persones en dependència. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Pregunta número 272, que formularà la il·lustre diputada senyora Fabiola Meco, del Grup Parlamentari